

[Olufson.]

ind under denne Ordning, saaledes at man, naar Kirken blev restaureret, ogsaa kunde være sikker paa, at den blev forsvarligt vedligeholdt.

Povlsen: Jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlem Hr. Olufsons Henstilling. Skal Mariager Kirke istandsættes efter den Mogens Clemmensenske Plan, vil det i Virkeligheden sige, at den lille Menighed udover Statsstøtten paa de 36 000 selv skulde yde 61 500, og en lille Menighed, der kun tæller omkring 1 000 Mennesker, er ikke i Stand til at yde et saa stort Bidrag, det siger sig selv. Derfor vil jeg ogsaa haabe, at den højtærede Minister vil kunne give Tilsagn om at søge et yderligere Tilskud paa omkring ved 60 000.

Kirken trænger i høj Grad til Restaurering. Taget over Koret er saa brøstfældigt, at det ikke vil kunne staa ret længe. Der er derfor Fare ved at tøve, og Arbejdet kan kun tages op, hvis Ministeren vil give Tilsagn om et forøget Tilskud, i alt Fald hvis Arbejdet skal optages efter den Mogens Clemmensenske Plan. Hvis den højtærede Minister ikke kan give dette Tilsagn, maa man gaa til en rent haandværksmæssig Restaurering af den gamle herlige Kirke, hvilket synes mig at ville være i høj Grad beklageligt.

Mariager Kirke er baade i kirkehistorisk og arkitektonisk Henseende en af vore allerskønneste Kirker. Der er gennem Tiderne handlet i høj Grad ilde med den. En Del af den er nedbrudt, det er derfor ikke muligt, som det ærede Medlem Hr. Olufson ønskede, at føre den tilbage til den oprindelige Skikkelse, og i saa Fald vilde den ogsaa blive alt for stor for den lille Menighed, den bliver stor nok endda, naar den restaureres efter den Mogens Clemmensenske Plan. Den har ogsaa i sin Tid været en af vort Lands rigeste Kirker; men saadan har Statsmyndighederne handlet med den gamle herlige Kirke, at den nu staa berøvet al sin Formue og staa i Forfald.

Det turde være paa Tide, at Staten nu gør noget af det godt igen, som den har gjort galt mod denne gamle Kirke. Jeg haaber derfor, at den højtærede Minister vil give Tilsagn om at stille Forslag om det nødvendige Beløb til Gennemførelse af Restaureringen efter den Mogens Clemmensenske Plan. Jeg kan sige, at der i Finansudvalget er Stemning for dette Forslag og Villighed til at bevilge de nødvendige Udgifter.

Det næste Samraad paa Kirkeministeriets Budget, som jeg gerne vil sige et Par Ord om, angaar Statens Tilskud til den danske evangelisk-lutherske Kirke i Amerika. Den højtærede Minister foreslaar, at dette Tilskud nedsættes med 1 200 Kr., fra 4 200 til 3 000 Kr., og Finansudvalget har ikke modsat sig dette. Derimod er der i Anmærkningerne en Bemærkning, som jeg gerne vil henstille til den højtærede Kirkeminister at udtale sig om, idet den vil gøre, at det fremtidige Arbejde for den danske evangelisk-lutherske Kirke i Amerika bliver i høj Grad vanskeligt og usikkert. Der staaer nemlig i Anmærkningerne, at dette Beløb 3 000 Kr. foreløbig foreslaas bevilget for Finansaaret 1931—32. Deri maa i Virkeligheden ligge, at Bevillingen kan komme til at udgaa til næste Aar. Dette vilde være i højeste Grad beklageligt og i højeste Grad vanskeliggøre hele Arbejdet, hvis det altsaa skulde være et Arbejde med en Likvidation for Øje. Og det var ogsaa meget beklageligt, om denne Støtte skulde bortfalde.

Den højtærede Minister har begrundet sit Forslag om at nedsætte Bevillingen og gøre den fra 3-aarig til foreløbig kun 1-aarig med, at der burde ydes større Beløb fra Udvalget for den dansk-amerikanske Mission. Maa jeg sige dertil, at det Misforhold, som ganske vist er til Stede mellem Statstilskuddet og det, der ydes fra Udvalget selv, har altid været til Stede. Jeg kan gaa saa langt tilbage som til 1895; da ydes der et Statstilskud paa 3 000 Kr., men der indsamles kun 527 Kr. I 1899 er Statstilskuddet 3 500 Kr., der indsamles 800 Kr.; i 1927 er Statstilskuddet 4 200 Kr., der indsamles kun 480 Kr.; 1929 er Statstilskuddet 4 200 Kr., der indsamles i alt kun 442 Kr.

Dette Misforhold har altsaa altid været til Stede, og man har altid betragtet denne Statsstøtte som bevilget af nationale Grunde for at yde en Støtte til Bevarelsen af dansk Aandsliv i de Forenede Stater. Jeg tror, at den Dag kommer, da de udvandrede Danske bliver optaget i det amerikanske Folk; de kan i det lange Løb ikke blive ved at bevare deres danske Ejendommelighed. Men jeg tror, at det er af stor Betydning, at de bevarer den saa længe som muligt, de bliver bedre Elementer i det amerikanske Folkesamfund ved ikke brat at slippe deres danske Folkeejendommelighed, men ved ganske langsomt at gaa over til det fremmede.

Jeg synes ikke, der er noget ynkeligere end Dansk-Amerikanere, som efter et Par